

ще вѣно, но ето Филистимскы краекъ-
жя, ^аза да си отмъсти царь-тъ противъ
непріатели-тъ си. Но ^аСаулъ мыслѣше да
направи Давида да падне въ рѣцѣ-тъ на
26 Филистимцы-тъ. И когато негови-тъ слу-
жители извѣстихъ Давиду тѣзи думы,
угодно быде Давиду да стане зеть на царя:
за това и ^апрѣди да ся исполнятъ дни-
27 тѣ, Станъ Давидъ та отиде, той ^имѣ-
жѣе-тъ му, и уби отъ Филистимцы-тъ
двѣстѣ мѣжѣе: и ^адонесе Давидъ крае-
кожѣя-та имѣ, и даде ги на плъно на ца-
ря, за да стане царскый зеть. И даде му
28 Саулъ дѣщерѣхъ си Михалъ за женѣ. И
видѣ Саулъ и позна че Господь бѣше съ
Давида: и обычаше го Михала Саулова-та
дѣщеря. И тѣй още повече ся боеше Са-
улъ отъ Давида: и станъ Саулъ вынхъ
30 врагъ на Давида. И ^аизлѣзохъ Филисти-
мскы-тъ князове *на брань*: и отъ какъ из-
лѣзохъ, ^аДавидъ ся обхождаше по разум-
но отъ всички-тъ Сауловы служители:
за това име-то му придобы голѣмъ по-
честѣ.

ГЛАВА 19.

1 И рече Саулъ на Ионаана сына си, и
на всички-тъ си служители да умъртвятъ
2 Давида. Но Ионаанъ, Сауловый сынъ,
^аимаше Давида въ голѣмо благоволеніе, и
извѣсти Ионаанъ Давиду, и рече: Саулъ
баша ми иска да тя умъртви: и тѣй сега
пази ся, молижъ, до утрѣ, и стой на тайно
3 мѣсто и крий ся: А азъ ще излѣзъ и ще
застанъ при башѣ си на нивѣ-тъ дѣто
ще бѣдѣшь ты, и ще говорѣхъ за тебе на
башѣ си: и ще видѣхъ що е, и ще ти из-
4 вѣстѣхъ. И ^аговори Ионаанъ добръ за Да-
вида на башѣ си Саула, и рече му: ^аНе-
ка не съгрѣши царь-тъ противъ рабѣ-тъ
си, противъ Давида; понеже не ти е съ-
грѣшилъ, и дѣла-та му бѣхъ тебѣ много
5 добры: Защото ^ахвърли животъ-тъ си въ
бѣдѣ, та ^ауби Филистимца, и Господь
^анаправи голѣмо спасеніе на всѣхъ
Израиль: ты видѣ и ся зарадува; ^азащо
6 прочее искашь ^ада съгрѣшишь противъ
неповиннѣхъ крѣвь, и да умъртвиши Дави-
да безъ причинъ? И послуша Саулъ Ио-
наановъ-тъ гласъ, и заклѣ ся Саулъ:
Живѣ Господь иѣма да ся умъртви Да-
7 видъ. И повыка Ионаанъ Давида, и извѣ-
сти му Ионаанъ всечко това. И доведе
^аИонаанъ Давида при Саула, и бѣше
прѣдъ него както понапрѣдъ.
8 И станъ пакъ бой: и излѣзе Давидъ,
та ся би съ Филистимцы-тъ, и порази ги

съ голѣмо поразеніе, и бѣгахъ отъ ли-
це-то му. И ^алукавый духъ отъ Господа
дойде вързъ Саула, като сѣдѣше въ домъ-
тъ си съ копѣе-то въ рѣкѣ-тъ си: а Да-
видъ свирѣше съ ражѣхъ-тъ си. И поиска
Саулъ да удари съ копѣе-то Давида и да
го *забѣ* въ стѣнѣхъ-тъ: Но той ся уклони
отъ лице-то на Саула, и удари стѣнѣхъ-тъ
съ копѣе-то; а Давидъ побѣгна, та ся из-
11 бави прѣзъ онѣзи ношѣ. И ^апроводи Са-
улъ вѣстители въ домъ-тъ на Давида, за
да го пазятъ, и да го умъртвятъ на
утринѣ-тъ: и извѣсти на Давида жена му
Михала и рече: Ако не избавишь животъ-
тъ си тажи ношѣ, утрѣ ще ся умъртвенъ.
12 И ^аспусна Михала Давида прѣзъ прозо-
рецъ-тъ: и отиде, и побѣгна, и избави ся.
13 Тогдажъ зѣ Михала единъ ^атерафимъ, та
положи на постелкѣхъ-тъ, и тури на гла-
вѣхъ-тъ му възглавіе отъ козинъ и покры
14 го съ дрехѣ. И когато прати Саулъ вѣ-
стители за да хванѣтъ Давида, тя рече:
15 Боленъ е. И ^апакъ прати Саулъ вѣстители
за да видѣтъ Давида, и каза: Донесте
ми го на постелкѣхъ-тъ, за да го умър-
16 твѣхъ. И когато влѣзохъ вѣстители-тъ,
ето, терафимъ-тъ бѣше на постелкѣхъ-тъ, и
17 възглавіе на главѣхъ-тъ му отъ козинъ. И
рече Саулъ на Михалъ: ^аЗащо мя излѣжа
ты така, и пустна вратъ-тъ ми, та ся
отърва? И отговори Михала Сауду: Той
ми рече: Пустни мя: зашто да тя умър-
твѣхъ.
18 И побѣгна Давидъ, та ся отърва, и
дойде при Самуила въ Рамѣ, та му извѣ-
сти всечко що му бѣше сторилъ Саулъ:
и отидохъ, той и Самуилъ, та сѣдѣхъ въ
19 Навоѣвѣ. При това извѣстихъ Сауду, и
рекохъ: Ето, Давидъ е въ Навоѣвѣ въ
20 Рамѣ. И ^апрати Саулъ вѣстители да хва-
нѣтъ Давида: и ^акато видѣхъ събраніе-
то на пророцы-тъ които пророчествова-
хъ, и Самуила който настояваше надъ
тѣхъ, дойде Духъ Божій на Сауловы-тъ
21 вѣстители, и ^апророчествовахъ и тѣ. И
като ся извѣсти Сауду, прати други вѣ-
стители: и тѣ подобно пророчествовахъ.
22 И прати пакъ Саулъ, третій пакъ вѣсти-
тели, а тѣ подобно пророчествовахъ. То-
гдажъ отиде и самъ въ Рамѣ, и дойде до
голтѣмъ-тъ кладенецъ въ Сокко: и по-
шѣ, и рече: Дѣ съ Самуилъ и Давидъ?
23 И рекохъ: Ето, въ Навоѣвѣ въ Рамѣ. И
отиде тамъ въ Навоѣвѣ който е въ Рамѣ:
и ^аДухъ Божій дойде и на него: и като
вървѣше въ пакъ-тъ си пророчествоваше,
24 додѣ дойде въ Навоѣвѣ въ Рамѣ. И съ-

л Гл. 14; 24.

ю Ст. 17.

а Вижъ Ст. 21.

ж Ст. 13.

ж 2 Цар. 3; 14.

а 2 Цар. 11; 1.

б Ст. 5.

а Гл. 18; 1.

б Прит. 31; 8, 9.

в Быт. 42; 22. Псал. 35; 12.

109; 5. Прит. 17; 13. Иер.

18; 20.

г Сжл. 9; 17. 12; 8. Гл. 28; 21.

Псал. 119; 109.

д Гл. 17; 49, 50.

е Гл. 11; 13. 1 Иер. 11; 14.

ж Гл. 20; 32.

з Мат. 27; 4.

и Гл. 16; 21. 18; 2, 13.

і Гл. 16; 14. 18; 10, 11.

к Псал. 59, написъ-тъ.

л Ис. Нав. 2; 15. Дѣян. 9;

24, 25.

* Домашенъ идолъ.

а 2 Цар. 2; 22.

л Іоан. 7; 32, 45 и арт.

о Гл. 10; 5, 6. 1 Кор. 14; 3,

24, 25.

п Числ. 11; 25. Іоанъ 2; 28.

р Гл. 10; 10.

с Иса. 20; 2.